

მოსაკლავად უნდა გამოცხადდნენ პარტიულ კლავში, კერძო 29 ოკტომბერს დღის 10-12 საათ. ს.რ. შაბათს და სამშაბათს საღამოს 7-9 საათამდე.

ეროვნულ კულტურის ფრონტიზე.

დღესდღეობით საქართველოში პირდაპირ წინის აუტანელი ხინკალულია. ეს არავისთვის არ შეადგენს ენა საიდუმლოებას და ყოველ ნაბიჯზე, პირდაპირ თუ საზოგადოებაში გვეხვების ქართველ მოქალაქეთა სამართლიანი ჩხრისთვის და სამართლის შესახებ და ეს არც ვაგონავს...

საქართველოში, ქართული კულტურა, ქართული ენა უცხოელთა მიერ შევიწროვებას განიცდიდა... ჩვენ ვთხოვთ, რომ საქართველოში, ქართული კულტურის ფრონტიზე, სადა ყველა უნდა იყოს ერთმანეთისთვის და ერთმანეთს დაეხმოს... ჩვენ ვთხოვთ, რომ საქართველოში, ქართული კულტურის ფრონტიზე, სადა ყველა უნდა იყოს ერთმანეთისთვის და ერთმანეთს დაეხმოს...

საქართველოში, ქართული კულტურის ფრონტიზე, სადა ყველა უნდა იყოს ერთმანეთისთვის და ერთმანეთს დაეხმოს... ჩვენ ვთხოვთ, რომ საქართველოში, ქართული კულტურის ფრონტიზე, სადა ყველა უნდა იყოს ერთმანეთისთვის და ერთმანეთს დაეხმოს...

ო, მე მადლიერებს სურს ვთქვა: შენი სახელი, როგორც დღისგანდობილი პარტიის დასახელება... მე მადლიერებს სურს ვთქვა: შენი სახელი, როგორც დღისგანდობილი პარტიის დასახელება...

დავასრულო ჩემი განცხადება... ჩვენ ვთხოვთ, რომ საქართველოში, ქართული კულტურის ფრონტიზე, სადა ყველა უნდა იყოს ერთმანეთისთვის და ერთმანეთს დაეხმოს...

სწავლა-განათლების საქმე საქართველოში

სენაკში და პოლენაკის მხარეში სწავლა-განათლების საქმე უარსული მასწავლებლის განმავლობაში დამაკმაყოფილებლად უნდა ჩითვალოს...

სწავლა-განათლების საქმე საქართველოში

სენაკში და პოლენაკის მხარეში სწავლა-განათლების საქმე უარსული მასწავლებლის განმავლობაში დამაკმაყოფილებლად უნდა ჩითვალოს...

სწავლა-განათლების საქმე საქართველოში

სენაკში და პოლენაკის მხარეში სწავლა-განათლების საქმე უარსული მასწავლებლის განმავლობაში დამაკმაყოფილებლად უნდა ჩითვალოს...

სწავლა-განათლების საქმე საქართველოში

სენაკში და პოლენაკის მხარეში სწავლა-განათლების საქმე უარსული მასწავლებლის განმავლობაში დამაკმაყოფილებლად უნდა ჩითვალოს...

სწავლა-განათლების საქმე საქართველოში

სენაკში და პოლენაკის მხარეში სწავლა-განათლების საქმე უარსული მასწავლებლის განმავლობაში დამაკმაყოფილებლად უნდა ჩითვალოს...

დ ე მ ო ნ ი

როლებს შეასრულებენ: თამარს—სარიზჩევსკია, სინოდალს—კასაძე, გულდალს—შარაშიძე.

ბილეთები იყიდება.

105 2-1

უ ზ უ რ ჰ ა ტ ო რ ი ხ ა ლ ს ი

ი. მკერდიშვილი; გრიშაშვილი; ბეგრის...
 ხელოვნების...
 საქართველოში ისე არც ერთი პოეტი არ გახარჩნებია ერთი მეორისაგან, როგორც ი. მკერდიშვილი გრიშაშვილისაგან. თუ არა გვერათ—წიკითხვით ორივე პოეტი და დაწვენილით. ყოველ შემთხვევაში, თუ სულ ვერ წიკითხვით ორივე ავტორის წიკითხვით ორივე ავტორის ორი ლექსი, რომელთაც ერთმანეთი სათაურით აქვთ და ერთ ლექსსაც არიან დაწერილი "1914 წელი". წიკითხვით და სიტყვით: ჰგავს რამეში ერთი მეორეს?
 გავლენას ერთმანეთისას ყველაზე მეტიც, არც სათაურითა, მაგრამ მკერ-

დიშვილი იმდენად განიკადის გაღვინას გრიშაშვილისას, რამდენადც უფრო გრიშაშვილი მკერდიშვილისას.
 ბოლოს არ შეიძლება არ შესყიდოლო J. K.-ს, რომ ასე აზურად აგდება იმ დიდი საქმის, რასაც ჰქვიათ პრესა, თუ სხვა იქვეა და უფროა, თქვენ ნუ მოწყვებით იმის გავლენას და თქვენის მთავრით ასწავლეთ სხვას ლიტერატურული სინდისი და პატიოსნება. დაბრუნდეთ მნიშვნელობა აქვს არა მარტო მკითხველებს, არამედ თავის, თვით ავტორისათვისაც, რომელმაც სწერო.
 რაც შეეხება მკერდიშვილის სახე, იგი ძალიან გარკვეულია და ითვლება ქართულ ენაზე უფროსად. თუ არა გვერათ, წიკითხვით თავით—ლოლომეტი მისი წიგნი.
 მკერდიშვილის წიგნის ყდა ძალიან წააგავს გრიშაშვილის ყდას და აღბრუნებას შეუძლებელია შევხვდეთ მისი წიგნი.

კოლონ. კინოს ახალი თემის სცენების პარალელობა და კონტრასტობა. ამით ვარდუას ტრადიციას მეტი ძლიერება მიეცემოდა. ქორწილიც ტენიკურად უფრო შროიანად მოიწყობოდა. არ არის საქარო მისი ასეთი გაქაინურება ყოველგვარი ცეკვებით. ფ. მახარაძის პროლოგში გამოყვანა სრულიად ზედმეტია. ზედმეტია დასასრულის უკანასკნელი სცენაც "შაბათობა" (სუბოტნიკობა).
 რეჟისორს ეტყობა ძალიან უშრომია დრამატული მხარობების კინო მხარობებზე გარდაქმნისათვის და ცდას საქარო ნაყოფიც გამოუღია. ანსამბლს მარცხ ემჩვენება თეატრლობა, მაგ. როცა მეტატონე მღვდელს მიჰყიდის ქვირის შვილებს, დედა (მისიურად) თეატრალური ექსტიკულიცით მისდევს გაშვებული ხელებით. კიდევ: როცა შეცდენილი ქალიშვილი (დურმიშხანის დედა) პავლიდან მოტყუებული ბრუნდება თავის საკანში, შემოსვლისთანავე შეკრება. თითქოს უკვე იცოდეს შვილის გატაცება. ეგ კიდევ არაფერია. ის სხვა კუთხეებში დაეძებს, მაშინ როცა კარგადაც უნდა იცოდეს, თუ რომელ კუთხეში დატოვა პატარა. აქ ტრადიციული განცდაც სუსტი იყო, მიუხედავად ამისა თვის შესაფერ ექსტიკულიცისა. კინოს არ შეგნის თეატრლობა; პირიქით ის ერიდება მას. მისი პატივისცემა უნდა იყოს პლასტიკური, ნაზი და მონარბარე. ამ ნიშნობებზე ყველაზე უფრო აკმაყოფილებდნენ ნაზაროვი, დავითაშვილი, საყვარელიძე, მაქსიმოვა და ჭიაურელი.
 ჭიაურელი, როგორც ნიქიერო კინოსაც ამშვენებს. ნაზაროვი ნამდვილი კინო აქტიორია. (ზოგიერთ სცენებში აკლდა ქართველური ცეკლი, მოსუსტებდა უკანასკნელს ნაწილში, როცა ვარდუას ჰქალავს და თითქმისაც კვდება). უმთავრესი დეფექტი ის არის, რომ ზურაბის როლის ქალი ასრულებს და პირველადვე ამკარავდება მისი სქესი, თუმცა ძალიან მზერის და ცდილობს ვეგობას. საერთოდ სურათი მიზანს აღწევს და მასზედ დახარჯული შრომა გამართლებულია.
 ძალიან შეგნის სურათის სვლას ხორო, მხოლოდ გარდასვლაში ნაკლები პაუზა უნდა ჰქონდეს და ორკესტრთან მეტი შეთანხმება.
 სურათის შესახებ გამოცემულია საუცხოვო რეჟული სიუჟეტით და სურათებით. ყდას ამშვენებს სურამის ციხე და ქართულ-რუსული წარწერა. "გამოცემა ნარკომპოზისის კინო-სექციისა" მთელი ჩვენი სიბრძნე "ნარკომპოზისში" და ნუ თუ სიტყვა "ნარკომპოზისი" ვერ გადაქართულდეს? სახალხო სასურსათო კომისარიატმა ვე მოახერხა და თავის თავს უწოდა სახალხო კომისარიატის სახალხო კომისარიატის კინო-სექცია მისი წარაფის უკვდავ ჰეროკრანზედ მშობლიურ მხარის მწერლები და ამ მიზნით ასურათებს მათ ნაწარმოებებს.
 დიდი საქმისათვის მოუკიდია ხელი კინო-სექციის. იმედია, რომ შეასრულდეს თავის მისიას; ამის თავდება "სურამის ციხე", რომლის სანახავად ზღვა საზოგადოება იკრიბება რიგში თეატრის კასისთან "სურამის ციხის" ბილეთების შესაძენად.

ის, რაც მოხდა ხუთშაბათს ხელოვანთა სახალხოში, როცა სრულიად საქართველოს მწერალთა კავშირმა თავისი "ხუთშაბათის" განახლება განაცხადა, დამატკიცებელია იმისი, თუ როგორ უყურებენ ზოგიერთა წრეები პოეზიას, ხელოვნებას, კრიტიკას. გული შესტივა დადიანს, როცა უყურებს ამ ვაგბატონების დაქვეითებას, დაქინებას უსაფუძვლო ყოყორინობის სავალალო ინიცი, რომ ამ პირებს ზურგს უმაგრებს ზოგიერთი პირი, რომელიც დაუწყობიათ, არაფერ იცის ვინ არიან და პოეტის სახელს კი ავანსათ იღებენ.
 (საბრალო პოეტობა! როგორ ყველას აზურად ასაგდები ვახდა!) ვინ იყენ, რას წარმოადგენდნენ არ იკითხვით?—ვინც დაარღვია წესი, ვინც ჩაშალა სხდომა, ვინც ატება აურ-ზაური? ესენი იყენ რომელთაც არავითარი წარმოდგენა არა აქვთ არც პოეზიაზე, არც ზრდილობაზე, არც არავის პატივისცემაზე. მათი განცხადებით ჰქვიათ "ფულტურისტები". საფიქრებელია, რომ ამისთანა გაქსუბულ ვაგბატონების ყოლა თვით ნამდვილ "ფულტურისტებს" არაფერს შესძენს შერაცხვისს მტეს.
 უფიცია ის კალმოსანი (თუ კი ასეთები იყენენ), რომელიც პატივს არა სცემს მეორე კალმოსანს. არსებობს პოლემიკა ლოლიკური, მაგრამ პოლემიკა—ყვრილისა და გინებისა—არავის სმენია.
 ჩვენ კარგად ვიცით, რომ ჩვენი მწერლობა ორ მიმართულებით მიდის, მაგრამ ორივე ხომ ერთ სამსახურისაკენ იღტვის—ეს არის ხელოვნება, პოეზია? და ნუ თუ მათ არ უნდა ჰქონდეთ უნარი კულტურული პოლემიკისა? მაგრამ "ლო-

თაობით" გაველთილ დაავადებულთა კულტურა უნდა ჰქონდეთ? მათ გაუფიქრეთ, რომ ზოგიერთ მკვლევანი პოეტნი ლოთაობდნენ, მაგრამ ის კი აღარ იციან, რომ ყველა ლოთი პოეტი არ არის და ყველა პოეტი ლოთი.
 მე არა მსურს მათი ავკარგინობა გავარჩიო. არც არავის აინტერესებთ, ამიტომაც არის, რომ სკდილობენ ყველაზე წაპყონ ცხვირები, ყველაზე გამოიწვიონ მუშტი კრივი, ყველაზე ილაპარაკონ ძალად რომ ყურადღება მიიქონ. მე მხოლოდ მინდა აღვნიშნო ის, რომ თვით დამსწრე ხალხმა ვერ შესძლო ქუთათისიდან გამოყრილი ფულტურისტთა "ატაბეგული" (რომელთაც წარმოადგენს არა აქვთ ამ მიმართულებაზე) ჯგუფი აელავმა სახალიდან და ეს ხელოვანთა ტაძარი სამიკიტნოთ არ ვახვადათ.
 ჩვენ ვსთხოვთ საქართველოს მწერალთა კავშირს, დაინტერესებულ პირთ საშუალება მოგვეცეს წესიერად და ღინჯად მოვისმინოთ ის, რის მოსმენაც გვსურს და რისთვისაც ვიარებთ მსმენელნი ხელოვანთა სახალხოში.
 ჩვენ მსმენელები ყველას ვუთმენთ, მაგრამ ბოროტად ნუ გამოვიყენებთ ზოგიერთები ამ ჩვენ სიღინჯეს და ნუ გვდებენ ხელის შეშლას. პოეზია და საზოგადოდ ხელოვნება მეტ პატივისცემას თოულობს და თუ თვით ხელოვანი არა სცემს პატივს თავის დანიშნულებას და სასაცოლოდ თვითონვე იგდებს, ხელს მინც ნუ უშლის იმ პირთ, რომელთაც იციან როგორ მოექცეს ამ დარგს.
 წესიერებისათვის თვით სრულიად საქართველოს მწერალთა კავშირის ვევალებთ ზონების მიღებას.

თ ე ა ტ რ ი დ ა ხ ე ლ ო ვ ნ ე ბ ა

სახელმწიფო თეატრი
 ფ ა უ ს ტ ი
 ეს თეატრი დადგმაც წარმოადგენს უცხოელი მუშის საკეთესო შემოქმედებას, და ის აქამდე არ ჩამოდის ძირს მსოფლიო საოპერო სცენიდან.
 ფორთ და უფრო ვრცელდება, რომ სახელმწიფო საოპერო თეატრის დირექციის დაყენება საქმე შესაფერ კულტურულ სინდისზე. საქმეს ეკიდებიან სიყვარული; ოქტომბრის 26 ს თეატრი ფაუსტი იყო დადგმული შესრულებიან და ბალეტის მხრით საუკეთესოდ. სცენური მხრით კი ყო ყრთვებად დახრდილეთ,—არ არის ახალი მიზნის ცუდა, რ არის მხატვრული მხარე მოქმედების სწავთ; სადაც თითქმის მთელი სცენა დაკავებულია მარგარიტის სახლით; მარგარიტის ხარისხის თვისის ჯარს, რომელიც დადგმაში თეატრი, არ აღლუმობს ქალაქის მოედანზე (როგორც ეს ყო ყრუვლთის) არ მედ ქუჩაზანდებში. კარგად არის მოწყობილი სცენა საბოროის წინ უზარმაზარ მდინდოვლით შემოსილი ნიკრისფერ მის ხურავში, რომელიც მინდოდ გარჩენა შენობის სცენიდან.
 ორიგინალურია. აგრეთვე ზოროტ სულის პირველი გამოცხადება კვდილიან პირველ მოქმედებაში.
 მომქმედ პირთა შორის, ჩემის ახრით, პირველი ადგილი უკვია მოქ. გ. შარაშიძეს (მეფოსტაფილ). მე პირველად მეტეს შენიშვნა ამ მხარის ს სასუხისმგებლო პარტიაში ნახვისა და უნდა ვთქვა, რომ კარგი შინაქმედება დასტოვა ჩემზე. ეს პარტია მოქ. შარაშიძე; გამოშვილებული აქვს დამდებულ—გოკალური და სცენური ახრით. მოქ. შარაშიძის აქვს basso cantante.—ფართო და პაზონი მშენებარად გამოშვილებული (რამდენადც მე ვიკა შარაშიძე მისთვის ს კონსერვატორის გ. მარხინო პრაფესორ—მოხეტის მოწაფეა და მარტო ეს ამოზნ შარაშიძის სექციონის სკოლაზე), და კარგი ტენსკოთ.
 მომდრალი შარაშიძე არის მუსიკალური, სწორი ინტანციით და დრამის რთიმულად, ჰქონდა საუკეთესო ადგილები.
 დიდი შთაბეჭდილება მოხდინა ჩემზე აგრეთვე გრიშა და ტანთსცემლთა ხმარებამ.
 რა მშენებრი ხმის ტემბრი აქვს მოქ. სარიზჩევსკის ლირიკური soprano. სინდისა ნაკადვით გაღმოდის მთელ აუდიტორიაში სრულიად ძალდაუტანებლად; აქვსად სან მშენებრი სკოლა და მუსიკალობა. მომდრალი დასტოვა კარგი შინაქმედებები, თუმცა გარგნულად ძალიან ცოტას გავდა გოტის პოეტიკურ გრეზბანს.
 მოქ. კრეინოვი კიმ, რომელიც ასრულებდა ვალენტინის პარტოას, დამატკიცა რომ მისი ძმალა ლირიკული და ბარიტონის პარტიათა, სადაც იმდენ დასტორო არ არის ტენხია.
 მოქ. კრეინოვისკიმ, რომელმაც შესაფერისად ვერ შესრულა ფიგაროს პარტია—მშენებარად იმდენ თავის პარტია ოპერა ფაუსტში, სადაც გამოიჩინა ლირიკა და მუსიკალობა. გარდა ამისა

მას კარგად აქვს გამოშვილებული ეს პარტია სცენიურა ახრით. (სიყვდილის სცენა).
 ფაუსტის მდროულ მოქ. ლევიკა; მე უკვე ვსთქვი, რომ მომდრალს ვერ გაშვდება კარგი სკოლა.
 მისი ხმა ძლიერია—ფართო და პაზონით.
 მაგრამ მისი ხმა ყელის ტემბრის, არ მინდა გვხვდეს წინასწარმეფეგვად მაგრამ სხევი, რომ სკოლის უკონსობაში მოქ. ლევიკამ გააყვითის გამონილი და ხანგრძლივ კარგია.
 ფაუსტის პარტიის ის ასრულებს მუსიკალურად და ტენსკოვებებით, მაგრამ ხმა იმდენად რადიკოსია, რომ დასტოვა მისი ხმა, მაგრამ მისი ხმა იმდენად უმეცხად მოხდინისა.
 ლევიკა დეკორაციების და უფრო უკეთესი განათების გეგმები.
 მეტად გახალისა ი. ფაუსტის ვალი ამ სათი წლის განმავლობაში.
 პ. ბეზუთოვა.

კინო-ლეგენდა ნ ნაწილად დ. კონკაძის მოთხრობიდან.
 მუშათი კლასის კურთხეულმა მარჯვენამ დასწყვიტა რკინის რგოლები. საარკელომ დარეკა განთავისუფლების ზარები და ამცნო მსოფლიოს ფენიკსის მოფრენა. ფეხებს სხივებმა გააფანტა შავი წყვილი და პიპროზის მიძინებულს გენიას სარბილად მიეცა ვრცელი პორიზონტი. ლოდები ეხდნენ სასაფლაოებს და კორიფები სდგებიან მკვდრეთით. ჩვენ ვიხილეთ ერთი მათგანი დანიელ კონკაძე, რომლის ფარდაზედ გამოსვლად ელექტრონის სხივებში საზოგადოება ადტატებში მოიყვანა და ნიშნად უაღრესი სიყვარულისა ტაშის ცემით შეხვდა.
 სურამის ციხე" სარკეა, რომლის დისკოსში მოხანს ფეოდალური საქართველო ნამდვილი თავისი სახით. მაყურებელი მასში ხედავს წარსულის მტარვლობას და წინაპართა სიბნელეს. სურათი საქაოლდამაკმაყოფილებელია. აქვს ცოტადეფექტები, რომლებიც ასეთს დიდ საქმეს ყოველთვის თან დაჰყვებიან.
 რეჟისორი ძლიერია თავისი ფანტაზიით და მის ასახვაშიც კარგი ოსტატი. თითქოს "შეუპნევილად აქა-იქ შეპარვია ცოტათი ნაკლი. მაგ. ვარდუას წასვლა კუდიანთან თეატრალურად ხდება.
 დამინება, გალვიება და გაპარვა თეატრალურ სცენის მზგავსია. უკეთესი იქნებოდა ეგ სცენა გადაჩენილიყო სხვა სურათით; მაგ. დურმიშხანის ნეტარება ამ დროს თავის

სურამის ციხეში, რომელიც პატივს არა სცემს მეორე კალმოსანს. არსებობს პოლემიკა ლოლიკური, მაგრამ პოლემიკა—ყვრილისა და გინებისა—არავის სმენია.
 ჩვენ კარგად ვიცით, რომ ჩვენი მწერლობა ორ მიმართულებით მიდის, მაგრამ ორივე ხომ ერთ სამსახურისაკენ იღტვის—ეს არის ხელოვნება, პოეზია? და ნუ თუ მათ არ უნდა ჰქონდეთ უნარი კულტურული პოლემიკისა? მაგრამ "ლო-

თაობით" გაველთილ დაავადებულთა კულტურა უნდა ჰქონდეთ? მათ გაუფიქრეთ, რომ ზოგიერთ მკვლევანი პოეტნი ლოთაობდნენ, მაგრამ ის კი აღარ იციან, რომ ყველა ლოთი პოეტი არ არის და ყველა პოეტი ლოთი.
 მე არა მსურს მათი ავკარგინობა გავარჩიო. არც არავის აინტერესებთ, ამიტომაც არის, რომ სკდილობენ ყველაზე წაპყონ ცხვირები, ყველაზე გამოიწვიონ მუშტი კრივი, ყველაზე ილაპარაკონ ძალად რომ ყურადღება მიიქონ. მე მხოლოდ მინდა აღვნიშნო ის, რომ თვით დამსწრე ხალხმა ვერ შესძლო ქუთათისიდან გამოყრილი ფულტურისტთა "ატაბეგული" (რომელთაც წარმოადგენს არა აქვთ ამ მიმართულებაზე) ჯგუფი აელავმა სახალიდან და ეს ხელოვანთა ტაძარი სამიკიტნოთ არ ვახვადათ.
 ჩვენ ვსთხოვთ საქართველოს მწერალთა კავშირს, დაინტერესებულ პირთ საშუალება მოგვეცეს წესიერად და ღინჯად მოვისმინოთ ის, რის მოსმენაც გვსურს და რისთვისაც ვიარებთ მსმენელნი ხელოვანთა სახალხოში.
 ჩვენ მსმენელები ყველას ვუთმენთ, მაგრამ ბოროტად ნუ გამოვიყენებთ ზოგიერთები ამ ჩვენ სიღინჯეს და ნუ გვდებენ ხელის შეშლას. პოეზია და საზოგადოდ ხელოვნება მეტ პატივისცემას თოულობს და თუ თვით ხელოვანი არა სცემს პატივს თავის დანიშნულებას და სასაცოლოდ თვითონვე იგდებს, ხელს მინც ნუ უშლის იმ პირთ, რომელთაც იციან როგორ მოექცეს ამ დარგს.
 წესიერებისათვის თვით სრულიად საქართველოს მწერალთა კავშირის ვევალებთ ზონების მიღებას.

ს უ რ ა მ ი ს ც ი ხ ე

კინო-ლეგენდა ნ ნაწილად დ. კონკაძის მოთხრობიდან.
 მუშათი კლასის კურთხეულმა მარჯვენამ დასწყვიტა რკინის რგოლები. საარკელომ დარეკა განთავისუფლების ზარები და ამცნო მსოფლიოს ფენიკსის მოფრენა. ფეხებს სხივებმა გააფანტა შავი წყვილი და პიპროზის მიძინებულს გენიას სარბილად მიეცა ვრცელი პორიზონტი. ლოდები ეხდნენ სასაფლაოებს და კორიფები სდგებიან მკვდრეთით. ჩვენ ვიხილეთ ერთი მათგანი დანიელ კონკაძე, რომლის ფარდაზედ გამოსვლად ელექტრონის სხივებში საზოგადოება ადტატებში მოიყვანა და ნიშნად უაღრესი სიყვარულისა ტაშის ცემით შეხვდა.
 სურამის ციხე" სარკეა, რომლის დისკოსში მოხანს ფეოდალური საქართველო ნამდვილი თავისი სახით. მაყურებელი მასში ხედავს წარსულის მტარვლობას და წინაპართა სიბნელეს. სურათი საქაოლდამაკმაყოფილებელია. აქვს ცოტადეფექტები, რომლებიც ასეთს დიდ საქმეს ყოველთვის თან დაჰყვებიან.
 რეჟისორი ძლიერია თავისი ფანტაზიით და მის ასახვაშიც კარგი ოსტატი. თითქოს "შეუპნევილად აქა-იქ შეპარვია ცოტათი ნაკლი. მაგ. ვარდუას წასვლა კუდიანთან თეატრალურად ხდება.
 დამინება, გალვიება და გაპარვა თეატრალურ სცენის მზგავსია. უკეთესი იქნებოდა ეგ სცენა გადაჩენილიყო სხვა სურათით; მაგ. დურმიშხანის ნეტარება ამ დროს თავის

სურამის ციხეში, რომელიც პატივს არა სცემს მეორე კალმოსანს. არსებობს პოლემიკა ლოლიკური, მაგრამ პოლემიკა—ყვრილისა და გინებისა—არავის სმენია.
 ჩვენ კარგად ვიცით, რომ ჩვენი მწერლობა ორ მიმართულებით მიდის, მაგრამ ორივე ხომ ერთ სამსახურისაკენ იღტვის—ეს არის ხელოვნება, პოეზია? და ნუ თუ მათ არ უნდა ჰქონდეთ უნარი კულტურული პოლემიკისა? მაგრამ "ლო-

თაობით" გაველთილ დაავადებულთა კულტურა უნდა ჰქონდეთ? მათ გაუფიქრეთ, რომ ზოგიერთ მკვლევანი პოეტნი ლოთაობდნენ, მაგრამ ის კი აღარ იციან, რომ ყველა ლოთი პოეტი არ არის და ყველა პოეტი ლოთი.
 მე არა მსურს მათი ავკარგინობა გავარჩიო. არც არავის აინტერესებთ, ამიტომაც არის, რომ სკდილობენ ყველაზე წაპყონ ცხვირები, ყველაზე გამოიწვიონ მუშტი კრივი, ყველაზე ილაპარაკონ ძალად რომ ყურადღება მიიქონ. მე მხოლოდ მინდა აღვნიშნო ის, რომ თვით დამსწრე ხალხმა ვერ შესძლო ქუთათისიდან გამოყრილი ფულტურისტთა "ატაბეგული" (რომელთაც წარმოადგენს არა აქვთ ამ მიმართულებაზე) ჯგუფი აელავმა სახალიდან და ეს ხელოვანთა ტაძარი სამიკიტნოთ არ ვახვადათ.
 ჩვენ ვსთხოვთ საქართველოს მწერალთა კავშირს, დაინტერესებულ პირთ საშუალება მოგვეცეს წესიერად და ღინჯად მოვისმინოთ ის, რის მოსმენაც გვსურს და რისთვისაც ვიარებთ მსმენელნი ხელოვანთა სახალხოში.
 ჩვენ მსმენელები ყველას ვუთმენთ, მაგრამ ბოროტად ნუ გამოვიყენებთ ზოგიერთები ამ ჩვენ სიღინჯეს და ნუ გვდებენ ხელის შეშლას. პოეზია და საზოგადოდ ხელოვნება მეტ პატივისცემას თოულობს და თუ თვით ხელოვანი არა სცემს პატივს თავის დანიშნულებას და სასაცოლოდ თვითონვე იგდებს, ხელს მინც ნუ უშლის იმ პირთ, რომელთაც იციან როგორ მოექცეს ამ დარგს.
 წესიერებისათვის თვით სრულიად საქართველოს მწერალთა კავშირის ვევალებთ ზონების მიღებას.

სურამის ციხეში, რომელიც პატივს არა სცემს მეორე კალმოსანს. არსებობს პოლემიკა ლოლიკური, მაგრამ პოლემიკა—ყვრილისა და გინებისა—არავის სმენია.
 ჩვენ კარგად ვიცით, რომ ჩვენი მწერლობა ორ მიმართულებით მიდის, მაგრამ ორივე ხომ ერთ სამსახურისაკენ იღტვის—ეს არის ხელოვნება, პოეზია? და ნუ თუ მათ არ უნდა ჰქონდეთ უნარი კულტურული პოლემიკისა? მაგრამ "ლო-

თაობით" გაველთილ დაავადებულთა კულტურა უნდა ჰქონდეთ? მათ გაუფიქრეთ, რომ ზოგიერთ მკვლევანი პოეტნი ლოთაობდნენ, მაგრამ ის კი აღარ იციან, რომ ყველა ლოთი პოეტი არ არის და ყველა პოეტი ლოთი.
 მე არა მსურს მათი ავკარგინობა გავარჩიო. არც არავის აინტერესებთ, ამიტომაც არის, რომ სკდილობენ ყველაზე წაპყონ ცხვირები, ყველაზე გამოიწვიონ მუშტი კრივი, ყველაზე ილაპარაკონ ძალად რომ ყურადღება მიიქონ. მე მხოლოდ მინდა აღვნიშნო ის, რომ თვით დამსწრე ხალხმა ვერ შესძლო ქუთათისიდან გამოყრილი ფულტურისტთა "ატაბეგული" (რომელთაც წარმოადგენს არა აქვთ ამ მიმართულებაზე) ჯგუფი აელავმა სახალიდან და ეს ხელოვანთა ტაძარი სამიკიტნოთ არ ვახვადათ.
 ჩვენ ვსთხოვთ საქართველოს მწერალთა კავშირს, დაინტერესებულ პირთ საშუალება მოგვეცეს წესიერად და ღინჯად მოვისმინოთ ის, რის მოსმენაც გვსურს და რისთვისაც ვიარებთ მსმენელნი ხელოვანთა სახალხოში.
 ჩვენ მსმენელები ყველას ვუთმენთ, მაგრამ ბოროტად ნუ გამოვიყენებთ ზოგიერთები ამ ჩვენ სიღინჯეს და ნუ გვდებენ ხელის შეშლას. პოეზია და საზოგადოდ ხელოვნება მეტ პატივისცემას თოულობს და თუ თვით ხელოვანი არა სცემს პატივს თავის დანიშნულებას და სასაცოლოდ თვითონვე იგდებს, ხელს მინც ნუ უშლის იმ პირთ, რომელთაც იციან როგორ მოექცეს ამ დარგს.
 წესიერებისათვის თვით სრულიად საქართველოს მწერალთა კავშირის ვევალებთ ზონების მიღებას.